

இருக்குவேத பஞ்ச ருத்திரங்கள்.

வேதமொழி பெயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி உயர்திரு

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பெற்று

திருவொற்றியூரான் அடிமை எண் னும்

சென் லை :

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்
பதிப்பித்து

நன்கொண்டாக அளிக்கப்பெற்றது.

1936.

PRINTED AT THE
EVEREADY PRESS,
34. HUNTERS ROAD.
CHOLAI, MADRAS.

ஒம்.

உருத்திரபரமேசுராய நமகி.

முன்னுரை.

இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் நான்கு வேதங்களும், வேள்விவாயிலாக உருத்திர பரமேசுரனையே வழிபடும் முறையை விதிக்கின் றன. இந்திரன் முதலான தேவர்களின் வழிபாடும் இடையில் இடையில் காணப்பட்டும், உற்றுநோக்கின் அதுவும் உருத்திர பரமேசுரனது வழி பாடாகவே முடியும்.

இப்பொருளையே,

‘வெடைஸ்த ஸஂஹிதா ரௌதிரி வாச்ய ருத்ஶ்வரை’

என்று, மிருகேந்திர ஆகமமுங் கூறுகின்றது.

இதன் விரிவை, அரதத்தாசாரியர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய ‘சுருதி சூத்தி மாலை, என்னும் நாலிற் காண்க.

வியாச சூத்திரமும் இதன்கண்ணேயே கருத்துடையதாம். இதை, நீலகண்டபாடியத்திற் காண்க.

எண்டு, முதன்மைபற்றி இருக்குவேதமும், வேள்விக்கிரியையிற் தலை சிறந்து நின்றமைகொண்டு எசர்வேதமும், துதியிற்சிறந்தமைபற்றிச் சாம வேதமும், போர்த்தொழிலை அறிவுறுத்தி உலகவாழ்க்கையை வளர்த்தவின் அதர்வணவேதமும் சிறந்தவைகளோயாகின்றன.

அங்குனமாயினும்,

யस्मिन्नृचः साम यजूःषि यस्मिन्प्रतिष्ठिता रथनाभौ इव आराः

யस्मिन्श्वितः सर्वमोतं प्रजानां तन्मे मनः शिवसंकल्पमस्तु, (எசர்.)

என்றற்றோடுக்கத்துச் சுருதிவாக்கியங்களில் இருக்குவேதமே முதலாவதாகக் காணப்படுவதாலும், ஏனைய எசர்வேத சாமவேதங்களில் பெரும்பான்மை இருக்குவேத மங்கிரங்களே காணப்படுதலானும், காலத்தை நோக்கி னும் இருக்குவேதமே மிகப் பழைமையானதா மென்று அறிஞர்கள் உடன் பட்டிருத்தலானும், இருக்குவேதம் மிகச் சிறந்ததென்பது அறிஞர்கள் ஆய்ந்து அறிதற்பாலதாம்.

மற்றும் இவ் வேதங்களில், உருத்திரபாரமேசரணை நேரே கூறும் பகுதி கள் பலவிருக்கினும் எசர்வேதத்திலுள்ள ‘சதருத்ரீயம்’ என்னும் பகுதியேயாவராலும் ஒதப்பெற்று வருகின்றது.

அங்ஙனமாயினும், அத்தகைய சதருத்திரி சாமவேத ருத்திரிகளின் பொருளை நோக்குமிடத்தும், பரமேசரனது ஐம் முகத்திற்கும் ஐங்கு உருத்தி ரங்களாக அமைந்துள்ள இயற்கைப் பெருமையை ஆராயுமிடத்தும், இருக்கு வேதத்திலுள்ள இப் பஞ்சருத்திரங்களே மிகச் சிறந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன.

அஃதன்றியும் தெங்காட்டில், பெரும்பான்மை எசர்வேதிகளாகவே இருக்கின்றனர். ஆதலின், ஈண்டு, இவைகளை ஒதும் வழக்கமுங் குறைங் குறுக்கின்றன. ஏனைய நாடுகளில் இவ் விருக்குவேத பஞ்ச ருத்திரங்களே வேதிகள் மிகுந்துள்ளாராதலி னென்க.

இங்காட்டிலும், இருக்குவேதிகள் இப் பஞ்சருத்திரங்களைப் பெரிதும் பாராட்டி வருகின்றனர்.

மற்றெல்லாவ்வகையாலேலும் ஏனைய ருத்திரிகள் சிறப்புடையவைகளா மேனினும், ‘எண்சாண் உடம்பிற்குஞ் சிரசே பிரதானம்’ என்றவாங்கே பரமேசரனது பஞ்சமுகங்கட்கு ஒத்தவைகளாடுள்ள இப் பஞ்சருத்திரங்களே எல்லா ருத்திரிகளினுஞ் சிறந்தன வென்பதில் ஐயமில்லை.

இவ்வாற்றால், இவற்றை, சாயணபாடிய கருத்தைத் தழுவிய பதவுரை யுடன் வெளியிட்டனம். மேலும், இருக்குவேதம் வெளிவருவதற்கும் உருத்திர பரமேசரன், எமக்கும் வெளியிடுவிப்பாருக்கும் அருள்புரிவாராக.

வேதமொழி பெயர்ப்பாசிரியர்.

கா. சிவானந்த யதீந்திர சவாமிகள்.

உருத்திர பரமேசுரனது தோத்திரத் திரட்டு.

இருக்குவேதம்

அஷ்டகம்—5. வருக்கம்—30. சுக்தம்—59-ல்
பண்ணிரண்டாவது மந்திரம்.

ஓய்வக் யஜாமஹே ஸு஗ந்஧ி புஷ்டிவர்஧நம् ।

உர்வகமிவு வந்஧னாந்மृத்யோமுக்ஷியு மாமृதாத् ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஸு஗ந்஧ி = பரந்த புண்ணியமாகிய கீர்த்தியை யடையவரும்,
புஷ்டிவர்஧ன் = உலகத்திற்குக் காரணரும்,— உரு = ஆற்றலுடையவரும்,— ஓய்-
வக் = முழுமூர்த்திகளின் பிதாவமாகிய பரமேசுரரை,— யஜாமஹே = ஆராதிக்கிள்
கேரும். (ஆதலின் பரமேசுர ! நீ),— அமृதாத் = முத்தியடையும்வரை.— மृத்யோ: =
மரணம், அல்லது, குடும்பம் என்னு மிவற்றினின்று,— வந்஧னாத் = பந்தத்தி
னின்றும்,— உர்வக் இவு = கக்கரிப்பழம்போன்று,— முக்ஷியு: = எம்மை, விடுவித்
தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பிரமன், விட்ணு, உருத்திரன் என்னும் மூவர்களுக்குத் தந்தையும்,
நற்கீர்த்தியை யடையவனும், உலக முதற்காரணனும், பேராற்றலுடையவ
னும், வழிபடுவோரை வளர்ப்போனுமாகிய பரமேசுரனை, வேள்வி வழியாய்
ஆராதிக்கிள்கேரும். அவன், மரணம்வரை, எமது பந்தத்தை, கக்கரிப்பழ
மானது பழுத்துத் தானே விழுமாறு விடுவிப்பானாக. என்பதாம்.

இது இருக்குவேதத்தைத் தழுவிய வரையாம். இனி, தைத்திரீயத்
தைத் தழுவிய வரை வருமாறு :—

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஸு஗ந்஧ி = திருமேனியின் நறுமணத்தை, அல்லது, புண்
ணியமாகிய நறுமணத்தை உடையவனும்,— புஷ்டிவர்஧ன் = உடலை, அல்லது, தன
முதலியவைகளை வளர்ப்பவனுமாகிய,— ஓய்வக் = திரியம்பக (முக்கண்ணலகிய)
பரமேசுரனை,— யஜாமஹே = ஆராதிக்கிள்கேரன். (ஆதலின் யான்),— உர்வக் இவு =
பரமேசுரனை, முக்ஷிய = விடுபடுவேனாக.— அமृதாத் = நித்தியமாகிய சுவர்க்
பந்தத்தினின்று,— முக்ஷிய = விடுபடுவேனாக.— அமृதாத் = நித்தியமாகிய சுவர்க்
கத்திலிருந்து,— மா முக்ஷிய = நீங்கமாட்டேனாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நறுமணத்தையுடையவனும், தேகம், தனம் முதலானவைகளை வளர்ப்பவனுமாகிய தீரியம்பகேசர பாமசிவனைப் பூசிக்கின்றேன். ஆதலின் அவனது அருளால் சம்சாரத்தினின்றும் விடுபடுவேன். சுவர்க்கத்திலிருந்து நீங்கமாட்டேன் என்பதாம். என்டு, “பூத்த மரத்தினின்று வேளியில் பூவின் நறுமணம் பரவுமாறு, புண்ணியமாகிய நறு நாற்றும் பரமேசரனுடைய திருமேணியிலிருந்து வேகு தூரத்திற் கமழ்கின்றது” என்பது சருதி.

இது, விவாஹத்தினும் ஒத்தப்படுகின்றது. மற்றும், இம் மந்திரம் சுக்கிலாகர்வேதத்திலுமுள்ளது. பன்மை—சிறப்பு அது வருமாறு :—

சுக்கிலாகர்வேதத்திலுள்ள முன்றும் அத்தியாயத்தின்
ஆறுவது மந்திரம்.

ॐ
ऋग்வகं யजாமஹே ஸு஗ந்஧ி புஷ்டிவர்஧னம् ।
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात् ॥

ஆண்மக்கள் வழிபடல்.

(உவட்டர் உரை)

தெய்வ மணங்கமழ்வோனும், தனம் தானிய முதலானவைகளை வலியுறுத்துகின்றவனுமாகிய முக்கண்ணை ஆராதிக்கின்றேன். அப் பரமேசரன், இனிது பழுத்த வெள்ளரிப்பழம், காம்பிலிருந்து விடுபடுவதுபோன்று, எம்மைப் பந்தத்தினின்றும் விடுவிப்பானகை. இவ்வாறே மிருத்துவினின்றும் நீக்குவானகை. மற்றும், எம்மை அமுதத்திலிருந்து (முத்தியிலிருந்து) ஒரு காலும் விடுவிக்காதவனஞ்சுக என்பதாம்.

வேள்வித்தலைவனது புத்திரி வழிபடும் வகை.

ॐ
ऋग்வகं யஜாமஹே ஸு஗ந்஧ி பதிவெடனம् ।
उर्वारुकमिवबन्धनादितो मुक्षीयमासुतः ॥

தெய்வமணங் கமழ்வோனும், கொழுநையுணர்கின்றேனும், அதாவது கொழுநையடைவிப்போனு மாகிய முக்கண்ணை (பரமேசரனை) ஆராதிக்கின்றேன், அப் பரமேசரன் அச் சுற்றத்தார்க ஸிடத்திலிருந்து, பழுத்தபழம் விடுபடுவது போன்று என்னை விடுவிப்பானகை. கொழுநனுடைய வருக்கங்களிலிருந்து விடுவிக்காதவனஞ்சுக என்பதாம்.

(மகீதரர் உரை)

பிதுரு மேதத்தில் புத்திரன் முதலான ஆண்மக்கள் தமது இடது துடைகளைத் தட்டிக்கொண்டு மும்முறை அக்கினியை அப்பிரதக்ஷிணம் வரு

வது போல், தேவாராதனையில், புருடர்கள், முன் மந்திரத்தால் வலது துண்டையத் தட்டிக்கொண்டு, அப்பிரதக்ஷிணமும், பிரதக்ஷிணமுஞ் செய்தல் வேண்டும் என்று கூறுகின்றது காத்தியாயன சூத்திரம்.

மக்களின் தன்மையின்றிய, அதாவது தெய்வத்தன்மை கமழ்கின்ற வனும், தனம் தானியம் முதலானவற்றை வளர்ப்பவனுமாகிய முக்கண்களை யுடைய பரமேசரனை ஆராதிக்கின்றோம். அவனருளால், பழுத்த பழும்போல், அவமிருத்துவினின்றும், மற்றும், பந்தத்தினின்றும் விடுபடுவோமாக. முத்தியிலிருத்து நழுவாதவர்களு மாவோமாக என்பதாம்.

கிருஷ்ண எசுர்வேத தைத்திரீய ஆரண்யகம்

பத்தாம் பிரபாடகம்

நாராயண வுபநிடத்தத்தில் இநுபத்திரண்டாம் அநுவாகம்.

மந்திரம்

நமो ஹிரண்யவாஹை ஹிரண்யவர்ணய ஹிரண்யரूபாய,

அம்஬ிகாபதய உமாபதயே பசுபதயே நம:—

அ-து. நமோஹிரண்ய பாஹை ஹிரண்ய வர்ணய ஹிரண்யரूபாய
[ஹிரண்யபதயே

அம்பிகாபதய உமாபதயே பசுபதயே நமோநம: என்பது.

23-வது அநுவாகம்

ऋतःसत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।

ऊर्ध्वरेतं विश्वरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥

அ-து. ருதம் ஸத்யம் பரம் ப்ரஹ்ம புருஷம் க்ருஷ்ண பிங்கலம்,
ஊர்த்தவ ரேதம் விருபாக்ஷம் விஸ்வ ரூபாய வை நமோநம: என்பது.

24-வது அநுவாகம்

सर्वो वै रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ।

पुरुषो वै रुद्रः सन्महो नमो नमः ॥

विश्वं भूतं भुवनं चित्रं वृहुधा जातं जायमानं च यत् ।

सर्वो द्वैष रुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

அ-து. ஸர்வோ வை ருத்ர: தஸ்மை ருத்ராய நமோ அஸ்து.

புருஷோவை ருத்ர: சன் மஹோ நமோ நம:.

विश्वम् पृथम् पुवन्म् कीर्त्तम् पल्लाता ज्ञातम् ज्ञायमानम् स यत्,
सर्वेवा उपेयेष रुद्रः तस्मै रुद्राय नमो नमः, एन्पतु.

उरुक्त्तिर कायक्त्तिरी

तत्पुरुषाय विद्धि हे महादेवाय धीमहि तत्पुरुदः प्रचोदयात् ॥

ईशानः सर्वविद्यानां ईश्वरः सर्वभूतानां ब्रह्माधिपतिः ब्रह्मणोऽधिपतिः ब्रह्मा
शिवो मे अस्तु सदाशिवोम्.

तत्पुरुषाय वित्तमेहो महो तेवोय त्विमत्रि तन्त्र नो रुद्र पर
सोत्यात्, एन्पतु.

ए ग्रान्तः सर्वव वित्त्यानाम् ग्राववरः सर्वव पृथानाम् प्रवृत्तमातिपत्रिः
प्रवृत्तमेणत्तिपत्रिः प्रवृत्तमा किवेवो मे अस्तु उत्ता शीवेवाम्.

उरुक्त्तिर इरक्कियोपनिषद्म

धर्मो रुद्रो जगद्विष्णुः सर्वज्ञानं पितामहः ।

श्री रुद्र रुद्र रुद्रेति यस्तं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥

अ-तु. तर्मेमा रुद्रेऽरो ज्ञकत्तव्यिष्ठुः ग्रावव ऊनम् प्रित्तामहः,
श्री रुद्र रुद्र रुद्रेति यस्तं प्रित्ताम् विचक्षणः एन्पतु.

कीर्तनात्सर्वदेवस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ।

रुद्रो नर उमा नारी तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. कीर्तनात्सर्वदेवस्य सर्वपापैः प्रमुच्यते
रुद्रेऽरो नर उमा नारी तस्मै तस्यै नमो नमः

उरुक्त्तिरेण एल्लावटिव गेणेल्ल

रुद्रो ब्रह्मा उमा वाणी तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो विष्णुरुमा लक्ष्मीस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. रुद्रेऽरो प्रवृत्तमा उमा वाणी तस्मै तस्यै नमो नमः
रुद्रेऽरो विष्ठुरुमा लक्ष्मीस्तस्मै तस्यै नमो नमः

रुद्रः सूर्य उमा छाया तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रः सोम उमा तारा तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. रुद्रः कुर्य उमा संसाया तस्मै तस्यै नमो नमः
रुद्रः चोम उमा तारा तस्मै तस्यै नमो नमः

रुद्रो दिवा उमा रात्रिस्तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो यज्ञ उमा वेदिस्तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. गुह्ये तिवा उमा रात्रिः तस्मै तस्यै नमो नमः
गुह्ये यक्षु उमा वेत्तिः तस्मै तस्यै नमो नमः.

रुद्रो वह्निः उमा स्वाहा तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो वेद उमा शास्त्रं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. गुह्ये वल्लनिः उमा स्वाहा तस्मै तस्यै नमो नमः
गुह्ये वेत्त उमा शास्त्रम् तस्मै तस्यै नमो नमः

रुद्रो वृक्ष उमा वल्ली तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो गन्ध उमा पुष्पं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. गुह्ये वल्लुक्ष्मि उमा वल्ली तस्मै तस्यै नमो नमः
गुह्ये कन्तु उमा पुष्पम् तस्मै तस्यै नमो नमः

रुद्रोऽर्थ अक्षरः सा उमा तस्मै तस्यै नमो नमः ।

रुद्रो लिङ्गं उमा पीठं तस्मै तस्यै नमो नमः ॥

अ-तु. गुह्ये अर्त्त अट्चरः सा उमा तस्मै तस्यै नमो नमः
गुह्ये लिङ्कम् उमा ऐटम् तस्मै तस्यै नमो नमः

सर्वदेवात्मकं रुद्रं नमस्कुर्यात् पृथक् पृथक् ।

एभिर्मन्त्रपदैरेव नमस्यामीश पार्वती ॥

अ-तु. सर्वव तेवा तमकम् गुह्यम् नमस्कुर्यात् प्रिगुहकं प्रिगुहकं.
वपीरं मन्त्रपदैरेव नमस्यामीश पार्वती.

सीव वीष्टङ्गे अपेत्तम्

सर्व देवात्मको रुद्रः सर्वे देवाः शिवात्मकाः ।

रुद्रस्य दक्षिणेपाश्वे रविब्रह्मा त्रयोऽग्नयः ॥

वामपाश्वे उमादेवी विष्णुः सोमोपि ते त्रयः ।

या उमा सा स्वयं विष्णुयो विष्णुः सहि चन्द्रमाः ॥

अ-तु. सर्वव तेवा तमको गुह्यः सर्ववेत्तेवाः परिवा तमकाः
गुह्यम् तक्षशीले पार्वती रवीरं प्ररथमा त्रयोक्तन्यः

वाम पार्श्वे उमा तेवि विष्णुः चोमोपदिते त्रयः
या उमा शा पर्वयम् विष्णुर्यो यो विष्णुः श श्री सन्त्रमाः
उमा शंकरयोर्योः संयोगा विष्णुरुच्यते ।
यस्तु तस्मै नमस्कारं कुर्याद्वक्षिसमान्वितः ॥

अ-तु, उमा शान्कर योर्योः योकः शम्योकम् विष्णुरुच्यते
पञ्चत्रु तस्मै नमस्कारम् कुर्यात् पक्ष्मि शमनं वितः
शायोप निष्ठते

यो ब्रह्मणः पञ्चवयत्रहन्ता तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ।
यो विस्फुलिङ्गेन ललाटजेन सर्वं जगद्भस्मसात्करोति ।
पुनश्च सृष्टा पनरप्यरक्षदेवं खतन्त्रं प्रकटीकरोति ।
तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

अ-तु. यो प्ररुद्धमण्णः पञ्च वक्तरं श्रुन्ता तस्मै रुद्राय नमो
अस्तु, यो विंपुष्पिङ्केन ललाट जेन शर्वम् ज्ञकतं पस्म शात्करोति.
पञ्चर्ष श्रुत्वा पुनरप्य यरक्षते वम् श्वतन्त्रं त्रम् प्रकाशकरोति.
तस्मै रुद्राय नमो अस्तु.

यो वामपादेन जघानकालं घोरं पपेथ हालाहलं दहन्तं ।
दक्षाडिग्रनापस्मृति मुग्रवीर्यं तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

अ-तु. यो वामपादेन ज्ञानकालं कालम् कोरम् पपेत श्रावाश्रुलम् तव
तम्, तक्षाङ्किर्णि नापस्मृति मुक्त्रं श्रीर्यम् तस्मै रुद्राय नमो अस्तु.

यो वाम पादार्चितविष्णुनेत्रस्तस्मै ददौ चक्रमतीवहृष्टः ।
तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

अ-तु. यो वामपातारंसित विष्णु नेत्रः तस्मै ततेना चक्रमतीव
श्रुत्वा, तस्मै रुद्राय नमो अस्तु.

यो दक्षयज्ञे सुरसङ्घान् विजित्य विष्णुं बवन्धोऽरगपाशेन वीरः,
तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥

अ-तु. यो तक्ष यक्षेनु कर्णाङ्काण्ण विज्ञित्य विष्णुम् पपन्तेतारक
पाशेन वीरः, तस्मै रुद्राय नमो अस्तु.

இருக்குவேத பஞ்ச ருத்திரங்கள்

அஷ்டகம்—1. வருக்கம்—26. சூக்தம்—43-ல்
முதலாவது இருக்கு.

இருக்கு 1.

கद்மாய பிசை * மீடுஷ்மாய தவ்யஸை ।

வோசை ஶந்தம் ஹுடே ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) பிசை = முற்றுணர்வோனும்,— மீடுஷ்மாய = எல்லாங்களையும் இனிது அளிக்கின்றவனும்,— தவ்யஸை = மிகப் பெரியோனும்,— ஹுடே = உள்ளத்தில் இருக்கின்றவனுமாகிய,— ருடாய = உருத்திர பரமேசரன் பொருட்டு,— ஶந்தம் = மிகுங்கு பிரியத்தைக் கொடுக்குங் துதியை,— கடு = எப்போது,— வோசை = சொல் அவோம்? எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து

எல்லா முணர்கின்றவனும், வேண்டியவற்றை அருள்கின்றவனும், நேஞ்சில் நீங்காதிருக்கின்றவனுமாகிய உருத்திர மகாதேவனை, யாம் எப்போது அழகிய துதிகளால் துதிப்போமோ? என்பதாம்.

இருக்கு 2.

யथா நோ அடிதி: கரத்பிஶவே நூப்யோ யதா ஗வே!

யதா தோகாய ருத்ரியம् ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) அடிதி: = பூமி,— ந: = எங்கட்கு,— யதா = எவ்வாறு,— ருத்ரிய = உருத்திர சம்பந்தமாதிய மருங்கைச் செய்யவேண்டுமோ,— கரத் = அவ்வாறே செய்வதாகுக.— பஷ्व = மற்றும், எருமைக்கும்,— நூப்ய: = மக்கட்கும்,— ஗வே =

* மீடுஷ்மாய, என்பது பாடபேதம்.

கோவிற்கும்,—யथா = எவ்வாறு செய்யவேண்டுமோ, அவ்வாறே,—(கர்த்) = செய்க.— தோகாய = புத்திரனுக்கு — யथா = எவ்வாறு செய்யவேண்டுமோ, (கர்த்) = (அவ்வாறே) செய்க. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மருந்துக்க ளனைத்தும், உருத்திர பரமேசரனது சம்பஞ்சமுடையவை களா மாதலின், பூமிதேவியார், எமது விலங்குகட்கும், கோக்கட்கும், பசக்கட்கும், புத்திராகட்கும், அவ் விருத்திரனுடைய மருந்தை உள்ளவாறே செய்திருள்ளவாராக என்பதாம்.

இருக்கு 3.

யथா நோ மித்ரோ வருணோ யதா ருத்திரே சிகித்தே

யதா விஶ்வீ ஸஜோஷஸः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) மித்ர: = மித்திரனும்.— வருண: = வருணனும்,—யதா = எவ்வண்ண மாக,—ந: = எங்கட்கு அறிவை யுண்டாக்குவார்களோ, அவ்வாறு செய்வார்களாக.—ருத: = உருத்திரன்,—யதா = எவ்வாறு,—சிகேத்தி = எமக்கு அறிவுறுத்துவானே, அவ்வாறு செய்வானக.—ஸஜோஷஸ: = ஒத்த பிரியமுடைய.—நிஶ்வே = எல்லாத் தேவர்களும்,—யதா = எவ்வாறு,—சிகேத(தி) நித, = அறிவுறுத்துவார்கள் அவ்வாறே யறிவுறுத்துவார்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மித்திரன், (குரியன்) வருணன், உருத்திரன், சமான விருப்பமுடையவர் களான விசுவதேவர்கள், எமக்கு உள்ளவாறு அறிவை யுண்டாக்குவார்களாக என்பதாம்.

இருக்கு 4.

஗ா஥பதி மே஧பதி ருத்து ஜலாஷமேஷஜம् ।

தஞ்சாவூர் சூழ்மீமஹே ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஗ா஥பதி = துதியைப் பாதுகாக்கின்றவனும்,— மே஧பதி = வேள்வி யைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், ஜலாஷமேஷஜ் = தண்ணீராகிய மருங்தோடு கூடியிருக்கின்றவனுமாகிய,—ருத் = உருத்திர பரமேசரனைக் குறித்து,—ஶாயோ: =

பிருகற்பதியின் புத்திர சம்பந்திகளான எல்லா மக்களையும் முன்னிட்டு, தத் = அத்தகைய, — ஸுந் = மங்களத்தை, — இஸை = யாம் வேண்டியிரக்கின்றோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து

பிருகற்பதியின் புத்திரனுடைய சம்பந்தமாயுள்ள மக்களைவருக்கும், பேரின்பத்தை யளிக்குமாறு, துதியாளரைப் பாதுகாக்கின்றவனும், யாகத் தைப் பரிபாலிக்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசரனை வேண்டுகின்றோம். என்பதாம்.

இநுக்து 5.

யः श्रुक् इ॒व सूर्यो हि॒रण्यमि॒व रोचते ।
श्रेष्ठो देवानां वसुः ॥ ५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) யः = எவன்,— ஸூர்யः இவ = சூரியனைப்போல்,— ஶ்ருகः = பிரகாசிக்கின் றுனே,— ஹிரண்ய இவ = பொன்னைப்போல்,— ரோசதே = பிரியனே,— ஦ேவான் = தேவர் கருக்குள்,— ஶ்ரேஷ்஠ः = சிறப்புற்றவனே,— வஸுः = வாழ்வதற்குக் காரணனே, அவனே உருத்திர பரமேசரன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசரன், இரவிபோன்று விளங்குகின்றவனும், போன் ணைப்போல் எல்லா வுயிர்கட்டுப் பிரியனும், தேவர்களுக்குட் சிறந்தவனும், வசிப்பதற்குக் காரணனுமாயிருக்கின்றன் என்பதாம்.

இநுக்து 6.

शं नः करत्यर्वते सुगं मेषाय मेष्ये ।
नृभ्यो नारिभ्यो गवे ॥ ६ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) நः = எமது,— அர்வதே = குதிரைக்கும்,— மேषாய = எருமைக்கடாவிற் கும்,— மேஷ்யே = எருமைக்கடாவிற் கும்,— நृந்யः = ஆண் மக்கட்கும்,— நாரி஭்யः = பெண் மக்கட்கும்,— ஗வே = பசுவிற்கும்,— ஸுगं ஶं = நல்ல சுகத்தை,— கரதி = (உருத்திரனே) செய்கின்றன். எ-று.

இருக்கு வேதத்திலுள்ள

சாயணபாடியக் கருத்து.

எம்முடைய, குதிரை, எருமை, எருமைக்கடா, ஆண் மக்கள், பேண் மக்கள், கோ என்பவைகட்டு, உருத்திர தேவனே இன்பை யளிக்கின்றன என்பதாம்.

இருக்கு 7.

அஸ்மே ஸौம ஶ्रியमधि நி஧ீहि शतस्य नृणाम् ।
— — — — —
महि श्रवस्तुविनृम्णम् ॥ ७ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஸௌம ! = சோமனே ! நி,—நூண் = மக்களுக்கு,— ஶதஸ்ய = போதிய, ஶ்ரிய = செல்வத்தை,— அஸ்மே = எம்மிடத்து,— அधிநி஧ீहि = நன்கு நிலைக்கவைப் பாயாக.—तुवि நூண் = வன்மை மிகுந்தவைகளும்,—महि ஶ்ரவ: = நிறைந்தவைகளுமான உணவுப்பொருள்களையும்,—(अधिनिधீहि) = எம்மிடத்து நிலைக்கவைப்பாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோம ! நி, எங்கட்டு வேண்டிய செல்வத்தையும், உணவுப் போருள்களையும் எம்மிடத்தில் எப்போதும் இருக்கும்படி செய்திருள்வாயாக. என்பதாம்.

இருக்கு 8.

मा नः सौमपरिवाधो मारातयो जुहुरन्त ।
— — — — —
आ नै इन्दो वाजे भज ॥ ८ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஸௌமபரிவா஧: = வேள்வியைச் செய்யாமைகள்,—नः = எம்மைத், மா ஜுஹுரந்த = துன்புறுத்தாதவைகளாகுக.—அராதய: = (மற்றும்) பகைவர்கள் (எம்மை),—मा (ஜுஹுரந்த) = துன்புறுத்தாதவர்களாகுக.—इन्दो ! = சோமனே ! நி नः = எமக்கு,— வாஜ = ஆற்றலை, அல்லது, உணவுப் பொருளை,—அாभஜ = மிகுதியாய் அளித்திருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேள்வியைச் செய்யவில்லையே என்னும் குற்றங்களும், பகைகளும், எம்மைத் துன்புறுத்தாதோழிக. எமக்கு, ஆற்றலை, அல்லது, உணவுப் போருள்களை நிறையக் கோடுத்திருள்வாயாக என்பதாம்.

ஜீந்து ரூத்திரங்கள்

இருக்கு १.

யாस்தே பிஜா அமுதஸ்ய பரஸ்மிந்஧ாமன்நுதஸ்ய ।

மூர்வா நாமா ஸோம வென ஆभூஷந்தி: ஸோம வெட: ॥ ९ ॥

பதவுறை.

(இ-ள்.) ஸோம ! = சோமனே ! — அமுதஸ்ய = கேட்டலாதவனும்,— பரஸ்மிந் ஧ாமன் நுதஸ்ய = மேலாகிய இடத்தில் அடையத்தக்கவனுமாகிய நி,— மூர்வா = சிரசபோன்ற (தலைமையாகிய) — நாமா = வேள்வியின்கண்,— யா: = எவர்கள் இருக்கின்றார்களோ, தே பிஜா: = அம் மக்களோ,— வென: = விரும்புவாயாக.— ஸோம ! = சோமனே ! நி, ஆভூஷந்தி: = எல்லாவகையாலும் வேள்வியை அலங்கரிக்கின்றவர்களோ,— வெட: = அறிந்துகொள்ளுவாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சாந்தமாகிய உருத்திரபரமேகரனே ! அதாவது வேள்வீக்கரசே ! நி, தலை மையாகிய வேள்வியின்கண், அணியுற்றிருக்கின்ற மக்களிடத்து அன்புவைத் தருள்வாயாக. மற்றும், அவர்களைத் தேரிந்துகோண்டருளுவாயாக என்பதாம்.

இருபத்தேழாம் வருக்கம் முதலாம் மண்டலம்

எட்டாம் அனுவாகம் முற்றிற்று.

முதலாம் உருத்திரம் முடிந்தது.

அஷ்டகம்—1. வருக்கம்—4. சூக்தம்—114-ல்

இருக்கு 1.

இ_மா ரு_஦्रா_ய_ த_வ_ஸே_ க_ப_ட_ரே_ க்ஷ_ய_த்தி_ரா_ய_ ப_ ம_ர_ா_ம_ஹ_ ம_த_ி: ।

ய_थ_ா_ ஶ_ம_ஸ_ட_ிப_ட_ே_ ச_து_ப_ட_ே_ வ_ಿ_ஷ_ ப_ு_ஷ_ ஗_ர_ம_ே_ அ_ஸ_ம_ந_ா_த_ு_ர_ம_ ॥ १ ॥

பதவுறை.

(இ-ள்.) தவஸே = பெரியோனும்,— கப்ரினே = கற்றைச் சடையைப்படையவனும்,— க்ஷயத்தி_ரா_ய = வீரர்கள் ஒடுங்குதற்கு இடமானவனும், அல்லது, பெருஞ்சும்,— ய_த_ு_ப_ட_ே = வீரமுற்ற மருத்துக் கணங்களைப் புத்திரர்களாக உடையவனுசெல்வர்களாப் பீரமுற்ற மருத்துக் கணங்களைப் புத்திரர்களாக உடையவனும்,— ரு_஦்ர_ய = உருத்திர மகாதேவனின் பொருட்டு,— டிப_ட_ே = எமது மக்கமாகிய,— ரு_஦்ர_ய = உருத்திர மகாதேவனின் பொருட்டு,

ஞக்கும்,— சதுப்படே = எமது கோ முதலானவைகட்கும்,— யथா ஶ = அசத் = உரோ
கங்கள் சாந்தியாய் நலமாகும் வண்ணம்,— இமா: மர்தி: = அழகிய இத் தோத்தி
ரங்களை,— பிரமாணம் = நன்கு செய்கின்றோம்.— அஸ்மிந् பிரமை = (ஆதலின்) இக்
கிராமத்தில்,— விஶ्व = அனைத்தும்,— அனாதுர = பிணிகளாற்றவைகளாய்,— புष்ட =
இனிது வளர்வனவாகுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எமது கிராமத்திலுள்ள, பசு, எருமை முதலான மிருகங்களும், எமது மக்களும், பிணியிலாதவர்களாய் வளரவேண்டுமேன்று உருத்திரனை இனிது
துதிக்கின்றோம் என்பதாம்.

இருக்கு 2.

ஸ்தா நோ ரு_தோ_த நோ மய_ஸ்து_வி_க்ஷய_த்தீ_ரா_ய நம_ஸா வி஧ே_ம தே |

ய_த்த_ஂ _ ச_ யो_ஶு_ ம_நு_ரா_ய_ஜே_ ப_ிதா_ த_தே_ஶய_ா_ம_ த_வ_ ரு_த_ ப_்ரணி_திஷு || २ ||

பதவுரை.

(இ-ள்.) ரு! = உருத்திர பரமேசர! நி,— ந: = எங்கட்கு,— ஸுத =
சுகத்தை யளித்தருள்கின்றவனுக்குவ.— உத = மற்றும்,— ந: = எங்கட்கு,
மய: = இன்பை,— குவி = செய்தருள்வாயாக.— க்ஷயத்தீராய = எல்லா வீரர்களை
யும் வென்ற, அல்லது, செல்வமிகுந்த வீரர்களான மருத்துக்களோடுகூடிய,
தே = உன்னை,— நமஸா = அவியாகிய அன்னத்தால், அல்லது, வணக்கத்தால்,
வி஧ேம = வழிபடுகின்றோம்.— பிதா மநு: = உண்டாக்கிய மநுவானவர் (எமது
மக்களின் பொருட்ட),— யது ஶ = எந்தப்பிணியின்மையையும்,— யோ: ச = பயநி
விருத்தியையும்,— ஆயேஜே = தேவர்களிடத்திலிருந்து கொண்டுவந்து தந்த
ஞரோ,— தது = அவற்றை,— ரு! = உருத்திரபரமேசர!— தவ = உனது,
ப்ரனிதிஷு = கடைக்கண் நேரக்குக் கிருக்குமிடத்து,— அश்யாம = யாம் அடை
வோம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசர! நி, எமக்குச் சுகமளிப்போன்றையிருந்து இன்பையே
யளிப்பாயாக. உன்னை, அவியால் (தேவ வனவால்) வழிபடுகின்றோம்.
எம்மை யுண்டாக்கியவர், எம் போருட்டு, தேவர்களிடத்திலிந்து கொண்டுவந்து
தந்தருளிய, பிணியிலாமை, பயமின்மை யிரண்டையும், உனது அருணேக்கிருக்கீ
கீல் யாம் அடைந்து கோள்ளுவோம் என்பதாம்.

ஜெந்து ரூத்திரங்கள்

ଓৰুক্তি 3.

अद्याम् ते सुमतिं देवयज्यया क्षयद्वैरस्य तव रुद्र मीढः ।

सुम्नायं निद्विशोऽस्मकमा चरारिष्टवीरा जुहवाम तेहविः ॥ ३ ॥

புதுவூர்.

(இ-ள்.) ஸீது: = வேண்டியவற்றை வழங்கும்,-ஏ! = உருத்திர பரமேசர்!
க்ஷயத்திரஸ் = வீரர்களை வென்ற, அல்லது, வீரமான மருத்துக்களை யுடைய,
தவ = உன்னது,— சுமதி = அநுக்கிரகத்தை,—தே = உண்ணோப்பற்றிய யாங்கள்,
தேவயத்திரயா = தேவாராதனையால்,— அத்யாம = அடைவோமாக.— அஸாக் = எமது,
விஶ: = பிரசைகளைக் குறித்து,— சுமாயந் இது = சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவனே
யாகி,— ஆசர = வருவாயாக.— அரிஷ்டவீரா: = துண்புறுத்தப்படாத பிரசைகளை
யுடையவர்களான நாங்கள்,— தே = உனக்கு,— ஹவி: = போங்கல் அப்பம் முத
லான அவிகளை,— ஜுஹாம = ஆகுதி செய்வோமாக. ஏ-இ.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேண்டுவனவற்றை அங்கிரக்கு செய்யும் உருத்திர பரமேசர ! நி, எமக்கு அருள் செய்வாயாக. எம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்குச் சுகத்தைக் கோடுப் பாயாக. உனக்கு, யாம் ஆகுதி செய்கின்றோம். என்பதாம்.

ଓঠাক্ষিত 4.

त्वेषं वयं रुद्रं यज्ञसाधं वंकुं कविमवसे निह्यामहे ।

— — —
अरे अस्मै॒यं हेलो अस्यतु सु॒मि॒तिमि॒द्य॒मस्या वृणी॒महे ॥ ४ ॥

പത്വരേ.

சாயணபாடியக் கருத்து.

பல்வகை நற்குணங்களோடு கூடிய உருத்திர பரமேசரனை, யாம் அழைக்கின்றோம். அவன், எம் மிடத்தில் முனிவையடையாதவனதுக் கீர்த்தாம்.

இருக்கு 5.

दिवो वराहमूषं कपर्दिनं त्वेषं रूपं नमसा नि ह्यामहे ।
हस्ते विश्रेषजा वार्यणि शर्मवर्मच्छदिरसम्यं यंसत् ॥ ५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) வராஹ = சிறந்த உணவை, அல்லது, ஆற்றலை உடையவனும்,—அஸ்ர = விளக்கமுடையவனும்,—கபர்஦ிந = சடையை யுடையவனும்,—த்வேஷ = சோதி வடிவனும்,—ரूப = மறைமுடிகளா வறியப்படுவோனுமாகிய உருத்திர பரமேசரனை,—நமஸா = அவியால், அல்லது, வணக்கத்தால்,—दिवः— விண்ணி விருந்து (வருமாறு)—निह்யामहे = இனிது அழைக்கின்றேம்.—हस्ते = அவ் வருத்திர பரமேசரன், தனது திருக்கரத்தில்,—वार्यणि = அனைவரும் விரும்புவதும்,—सेषजा = பினி நீக்குதற்குரியவைகளுமானவற்றைக் கையிற்கொண்டவ ஞப் வந்து,—अस्मयम् = எமக்கு,—शर्म = பினியின்மையாகிய ஆரோக்கியத்தையும்,—वर्म = கவசத்தையும்,— छर्दिः = लीट्टेयुம்,— यंसत् = அளித்தருள்வா னக, எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து..

சோதியும் சுடருமாகியவனும், மறைமுடியில் மன்னுகின்றவனுமாகிய உருத்திரபரமேசரனை, தேவ வணவால் வழிபடுகின்றேம். அவன், கையில் பினி நீக்குற்குரியவைகளைத் தாங்கியவனைய் வந்து, சுகம், வீடு, பாதுகாப்பு என்பவற்றை எமக்குக் கோடுத்தருள்வாகை என்பதாம்.

இருக்கு 6.

इदं पित्रे मरुतामुच्यते वचः स्वादोः स्वादीयो रुद्राय वर्द्धनम् ।

रास्वा च नो अमृत मर्तभोजनं त्मने तोकाय तनयाय मृत ॥ ६ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) மருதா = 49, மருத்துக்கட்டு,—पित्रे = ஏதாவாகிய,—रुद्राय = உருத்திர பரமேசரனுக்கு,—स्वादोः = சுவையினும்.—स्वादीयः = மிகுந்த சுவையுடையதும்,—वर्द्धनं = களிப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய,—इदं वचः = இத் துதிவாக்கியத்தை,— उच्यते = சொல்லுகின்றனம்,—अमृत! = நாசமற்றேய!—मर्त भोजनं = மக்கள் உண்ணுதற்குரிப் புணவை,— रास्व = கொடுப்பாயாக.— त्मने = மற்றும், என்னையும்,—नः तोकाय च = எமது புத்திரனையும்,— तनयाय = புத்திரனுடைய புத்திரனையும் சுகப்படுத்துவாயாக, எ-று.

ஜூந்து ரூத்திரங்கள்

சாயணபாடியக் கருத்து.

நாற்பத்தோன்பது மருத்துக்களையும், தனக்குப் புத்திரர்களாகவடைய உருத்திர பரமேசரைன் இனிது துதிக்கின்றனம். உருத்திர! எங்கட்டுவேண்டிய விணவைக் கோடுப்பதுடன், எம்மையும், எமது புத்திரர்களையும், புத்திரர்களுடைய புத்திரர்களையும் நலம்பேறச் செய்வாயாக. என்பதாம்.

இகுக்கு 7.

மா நௌமஹாந்தஸுத மா நௌ அர்஭க் மா நு உக்ஷந்தஸுத மா நீ உக்ஷிதஸ் ।

மா நௌவ஧ி: பிதர் மோத மாதர் மா நீ: பியாஸ்தந்வீ ரூத் ரீரிஷ: || 7 ||

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹேர்஦! = உருத்திர பரமேசர! — ந: = எங்களுக்குள், — மஹாந்த = முதியோராயுள்ளாரை, — மாவ஧ி: = துன்புறுத்தாதே. — உத = மற்றும், ந: = எங்களுடைய, — அர்஭க் = குழங்கத்தையை, — மாவ஧ி: = துன்புறுத்தாதே, ந: = எங்களுக்குள்ளிருக்கும், — உக்ஷந்த = தருணராயும்' — மாவ஧ி: = துன்புறுத்தாதே. — உத = மற்றும், — ந: = எமது, — உக்ஷித் = கருப்பையிலுள்ள சிக்ஞவயும், மாவ஧ி: = துன்புறுத்தாதே. — ந: = எமது — பிதர் = தங்கத்தையுடுக், — மாவ஧ி: = துன்புறுத்தாதே. — உத = மற்றும், — மாதர் = தாயையும். — மாவ஧ி: = துன்புறுத்தாதே. — ந: = எமது — பியா; + தந்வ: = நண்பரின் குழங்கத்தகளையும், — மா ரீரிஷ: = துன்புறுத்தாதே. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசர! எம்மைச்சேர்ந்த, பாலர், தருணர், சிக், மாதா, பிதா, நண்பர் முதலானோர்களைத் துன்புறுத்தாதருள்வாயாக. என்பதாம்.

இகுக்கு 8.

மா நீஸ்தோகே தன்யே மா நீ ஆயௌ மா நோ ஗ோஷு மா நோ அஶ்வீரு ரீரிஷ: ।

வீராந்மா நோ ரூத் ஭ாஸிதோ வீரீவிஷ்மந்த: ஸத்மித்வா ஹவாமஹே || 8 ||

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ரூத! = உருத்திர பரமேசர! — ந: = எமது, — ரோகே = புத்திர அங்கு, — மா ரீரிஷ: = துன்பை யுண்டாக்காதே. — தன்யே = பேளத்திரனுக்கும், (மா ரீரிஷ:) = துன்பை விளைவியாதே. — ந: ஆயௌ = எமது மணித்ரிடத்தும் (மணி தர்கட்கும்,) — (மா ரீரிஷ:) = துன்பைத் தோற்றுவியாதே. — ந: ஗ோஷு = எமது

பசக்கட்கும்,—(மா ரிரிஷ:) = துன்பைச் செய்யாதே.—ந: அஸ்ரூ = எமது குதி
ரை கட்கும்,— மா ரிரிஷ: = துன்பை யுண்டாக்காதே.—ந: = எமது,—வீராந் =
வீரர்களை,— மாஸித: = முனிவுகொண்டு,— மாவர்஧ி: = துன்புறுத்தாதே.— ஹவி-
ஸ்ந்த: = யாம், அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய்,— ஸங் இது = எப்போதும்,
த்வா = சின்னை,— ஹவாமஹே = அழைக்கின்றேம். எ-று.

ஈண்டு, ஏழாம் வேற்றுமைகள் நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றன.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசரன், எமது புத்திர பேளத்திரர்களையும், கோக்கள் குதி
ரைகளையும் துன்புறுத்தாதருள்வானாக. மற்றும், எமது மனிதர்களையும், வீரர்
களையும் துன்புறுத்தாதவனாக. அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய் எப்போதும்
உருத்திர பரமேசரனை யாழும் அழைக்கின்றவர்களாவோமாக என்பதாம்.

இருக்கு 9.

உப தे ஸ்தோமாந்பஶுபா இவாக்ர ராஸ்வா பிதர்மருதாஂ ஸுந்மஸ்மே |

भद्रा हि ते' सुमतिर्मृळयत्तमाथा वयमव् इते' वृणीमहे ॥ ९ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ரூ ! = உருத்திரபரமேசர !— தே = உனக்கு,— ஸ்தோமாந் = துதி
யாகிய மந்திரங்களை,—பஶுபா: இவ = பசக்களைப் பாதுகாக்கின்றவரைப் போன்று,
உப ஆகர = அருகில் சமரப்பிக்கின்றேம்.— மருத்துக்களுக்குப்
யிதாவே !— அஸ்மே = எங்களுக்கு,— ஸுந் = சுகத்தைக்,— ராஸ்வ = கொடுத்தருள்வா
யாக.— தே = உனது,— ஸுமதி: = அதுக்கிரகபுத்தியும்,— மृळயத்தமா = பெரும்
நலத்தை மிகக் கொடுப்பதாம்.— ஭ద்ரா = ஆதலின், போற்றத்தக்கதாகிய,— ஹி =
இக்காரணத்தால்,— அथ = பின்னர்,— வய் = யாம்,— தே = உனது,— அவ: இது =
பாதுகாப்பையே (அருளையே),— வृணीமஹே = வேண்டுகின்றேம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசர ! யாம், உனக்குத் தோத்திர மந்திரங்களை யருப்பிக்கின்றேம். உனது அங்க்கிரகம், எமக்கு மிகுந்த சுகத்தைக் கோடுப்பதாமாதலின்
அதை மிகவும் வேண்டுகீன்றேம் என்பதாம்.

இருக்கு 10.

அரே தே' ஗ோந்முத புருஷம் க்ஷயங்கீர ஸுந்மஸ்மே தே' அஸ்து |

मृळा च नो अषि च ब्रूहि देवाधा च नः शर्मा यच्छ द्विवर्हीः ॥ १० ॥

ஜந்து ரூத்திரங்கள்

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹ க்யாக்ஷி! = பகைவரை யடைக்கும் உருத்திர பரமேசர்! தே = உன்னிடத்திலுள்ள,— ஗ோஸ் = பசுக்களைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களும், உத+புருஷன் = மற்றும், புருடர்களைக் கொல்லத்தக்க ஆயுதங்களும்,— அரே = எமக் குத் தூரமாய்ச் செல்வனவாகுக.— அஸ்மே = எம்மிடத்து,— தே = நினது (நீ அருள்செய்யும).— ஸுஸ் = சுகமானது,— அஸ்து = இருக்குக.— ஸக் = மற்றும், களிப்படைவாயாக.— ஦ேவ ! = பிரகாசமுடைய உருத்திர ! நீ,— அஸாந் = எமக்கு, அதிகாரி = ஆசிர்வாதங் கூறுவாயாக.— அ஧ ச = பின்னரும்,— ந: = எமக்கு, ஦ிவிர்ஹி = இருவகையிலும்,— ஶர்ம் = சுகத்தை,— யஞ்ச = கொடுத்தருள்வாயாக. எ-று.

காயண்பாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசர் ! நீ, உன்னிடத்திலுள்ள கோடிய ஆயுதங்களை, எம்மி னின்றும் நீக்கி வீவோயாக. மற்றும், நலமருள்வாயாக. அஃதன்றியும், இனிய வசனங்களைக் கூறி யருள்வாக என்பதாம்.

இருக்கு 11.

அவோசாம நமோ அஸா அவஸ்யவः ஶஷோது நோ ஹவ் ருதோ மருத்வாந् ।

தன்மோ மித்ரோ வருணோ மாமஹந்தாமதிதி: ஸிந்஧ு: பூதிவி உத யௌ: ॥ ११ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) அவஸ்யவः = உணவுப் பொருளை, அல்லது, பாதுகாப்பை விரும்பு கின்ற யாங்கள் (நினக்கு),— நமः = வணக்கம் என்னும் சொல்லை,— அவோசாம = கின்ற யாங்கள் (நினக்கு),— நம: = வணக்கம் என்னும் சொல்லை,— அவஸ்யவः = இவ் வருத்திர பரமேசரனுக்கு,— நம: = அவ் சொல்லுகின்றேன்.— அஸ்மே = இவ் வருத்திர பரமேசரனுக்கு,— நம: = அவ் வணக்கம் உரியதாகுக.— மருத்வாந் = மருத்துக்களைப் புத்திரர்களாகவுடைய, வணக்கம் உரியதாகுக.— ந: = எமது,— ஹவ் = அழைப்பை,— ஶஷோது = ருத: = உருத்திர பரமேசரன்,— ந: = எமது,— ஹவ் = அழைப்பை,— ஶஷோது = கேட்டருள்வானுக.— தன் = எம்மாற் கூறப்பட்ட அத்தகையவைகளையும், ந: = எம்முடைய சம்பந்தமானவைகள் அனைத்தையும்,— மித்ர: = மித்திரன், வருண: = வருணன் அதிதி: = அதிதி,— ஸிந்஧ு: = கடல்,— பூதிவி = தரை,— உத+யௌ: = மற்றும், வான் என்னும் இவர்கள்,— மாமஹந்தாம் = போற்றுவார்களாக. எ-று.

காயண்பாடியக் கருத்து.

நலத்தை வேண்டிய யாங்கள் வணக்கங் கூறகின்றேன். எமது வணக் கம் உருத்திரனுக்கு உரித்தாகுக. மருத்துக்களுக்குப் பிதாவாகிய உருத்திர பர

மேசரன், நாங்கள் அழைப்பதைக் கேட்டருள்வானுக. யாம் கூறுகின்றதை மித்திரன் முதலானோர்களும் போற்றிக்கொள்வார்களாக. என்பதாம்.

இருபத்தெட்டாம் வருக்கம் இரண்டாம் மண்டலம்
ஒன்பதாம் அனுவாகம் முற்றிற்று
இரண்டாவது உருத்திரம் முடிந்தது.

இரண்டாம் அஷ்டகம்
மண்டலம்—2. வருக்கம்—16. சுக்தம்—33-ல்

இருக்கு 1.

அ_ते पितर्मसुतां सुमृ_मेत्_ मा नः सूर्यस्य संदृशो युयोथाः ।

அभि नो वीरो अवैति क्षमेत प्रजायेमहि रुद्र प्रजाभिः ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ல்.) हे सरुतांपित; ! = மருத்துக்களைத் தோற்றுவித்த,—ரुद्र ! = உருத்திர மகேசரனே !— ते+सुमृं = கொடுக்கத்தகுஞ்சு உனது சுகமானது,—அ ஏது = (எமக்கு)வருவதாகுக.—நः = எங்களை,—सूर्यस्य = இரவியின்,—सं दृशः = தரிசனத்தி விருந்து,— मा युयोथाः = பிரித்து விடாதே.— नः = மற்றும், எமது,— वीरः = वीரमுடைய புத்திரர்,— अवैति = பகவர்களை,— अभिक्षमेत = நன்கு அடக்கு வார்களாக. அல்லது,— अवैति = பகவரிடத்து வீரமிக்க நீ,— नः = எம்மாற் செய்யப்பட்ட பிழைகளை,— अभिक्षमेत = பொறுத்தருள்வாயாக,— प्रजाभिः = யாம் புத்திர பெளத்திரர்களுடன்,— प्रजायेमहि = பெருகுவோமாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

மருத்துக்களை யீன்ற உருத்திர பரமேசர ! நின்னைல் அருள் செய்யத்தக்க க்கமனைத்தும் எமக்கு உண்டாகுக. எம்மிடத்து, குரிய தரிசனம் எப்போதும் இருக்குமாறு செய்தருள்வாயாக. எமக்கு நல்ல மக்கள் உண்டாவார்களாக. அல்லது, நீ, எமது பிழைகளைப் போறுத்தருள்வாயாக. நாங்கள் தழைத்தோங்கு வோமாக என்பதாம்.

இருக்கு 2.

त्वादैरेभीरुद्र शंतमेभिः शतंहिमा अशीय भेषजेभिः ।

व्यस्मद्वैषो वितुरं व्यंहो व्यमीवाश्वातयस्वा विषूचीः ॥ २ ॥

പത്വര.

(இ-ள்.) ஹே ரா! = உருத்திரப்ரமேசர! — தா = உண்ணல், — ஦த்தேஸி: = கொடுக்
கப்பெற்றவைகளும், — ஶந்தஸேஸி: = பெருநலத்தைக் கொடுப்பவைகளுமான்,
மேஷஜேஸி: = மருங்துகளால், — ஶதஂ ஹிஸா: = நாறு வருடகாலம், — அர்சிய = (யாம்)
நிலைத்திருப்போயாக. — அஸ்த = எமது, — வைப் = பகைவரை, — சாதயஸ்வ = அநிலைத்திருப்போயாக. அங்ஹ: = பாவங்களையும், — விதர் விசாதயஸ்வ = முழுதும் ஒழிப்
யோடு ஒழிப்பாயாக. அங்ஹ: = பாவங்களையும், — விசாதயஸ்வ = வேருடன் கெடுப்பாயாக. விஷுநா:
பாயாக. அமீவா: = பிணிகளையும், — விசாதயஸ்வ = முற் = எல்லா வடம்புகளிலும் தொடர்ந்துள்ள வியாதிகளையும், — விசாதயஸ்வ = முற்
ரும் போக்கி யருள்வாயாக. ८-३१.

சாயணபாடியக் கருத்து.

இருத்திர பரமேசர்! நீ, கோடுக்கும் மருந்துகளால், நாறுவயதுவரை யாம் வாழ்வோமாக. பகைவர் ஒழிவாராக. பாவங்கள் நிஸ்துக. பிணிகள் போகுக. என்பதாம்.

ଓঞ্জিত ৩.

अष्टो जातस्य रुद्र श्रियासि तवस्तम स्तवसां वज्रवाहो ।

पर्विणः पारमंहसः स्वस्ति विश्वा अभीतीरपूर्सो युयोधि ॥ ३ ॥

പഠവ്യര.

(இ-ள்) ஹே ரஷ ! = உருத்திர பரமேசர ! — ஜாதஸ்ய = தோன்றிய உலகப்
பொருள்களுள்,— ஶ்ரியா = ஜிசுவரியத்தால்,— ஶ்ரேஷ்ட : = சிறந்தவளைக,— அசி =
இருக்கின்றுய்.—வஜ்ராஹோ ! = வச்சிரமேந்திய கரத்தோய் ! நி,—தவசாஂ = பெரிய
வைகளுள்ளும்,— தவஸ்த : = மிகப் பெரியவளைக,—அசி = இருக்கின்றுய்.—ந : =
தால் ஏறும்படி செய்தருள்வாயாக.— ரபஸ : = பாவத்தின்,— விஶா : அभිதீ : =
பிராப்திகளையும்,— யுயோதி = நீக்குவாயாக. எ-றி.

ಕಾಯಣಪಾಠಿಯಕ್ಕೆ ಕ್ರಮತ್ವ.

உருத்திரபரமேசர ! நி, தொன்றிய உலகில், மிகச் சிறந்தோனும், பேரி
யோனுமாக இருக்கின்றுய். பாவங்களினின்று எட்டுமை நிக்கி யருள்வாயாக
என்பதாம்.

இந்த 4.

मा त्वा रुद्र चुक्रधामा नभोमिर्मा दुष्टी वृषभ मा सहृती ।

उत्तरो वीराँ अर्पय मेषजेभिर्भिषक्तमं त्वा भिषजां श्रृणोमि ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹ ரு ! = உருத்திரபரமேசர ! - த்வா = உனக்கு, - நமோஸி : = மாறுகிய வணக்கங்களால், - மாஞ்சுக்ராம = முனிவை யுண்டாக்கேன். - இஸ்துதி = நலமிலாத் துதியாலும், - (மாஞ்சுக்ராம) = முனிவையுண்டாக்கேன். - ஸஹுதி = ஏனைய சிறிய தேவர்களுடன் என்னை அழைப்பதாலும், - (மாஞ்சுக்ராம = உனக்கு முனிவை யுண்டாக்கேன்). - ந : = எங்களுடைய, - வீராந் = புத்திரர்களை, - ஸெஷஜேஸி : = நினது மருந்துகளால், - உத் அர்ப்ப = மேம்பாட்டை யடையுமாறு செய்தருள்வாயாக. த்வா = உன்னை, - ஸிஷஜா = வைத்தியர்களுக்குள், - ஸிஷக்தம் = மிகச்சிறந்த வைத்தியனைந்து சொல்வதை, - ஸுபோஸி = (யான்) கேட்கின்றேன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசர ! உன்னை, மாறுபட்டு வணங்குவதாலும், சிறிய தேவர்களுடன் அழைப்பதாலும் கோபத்தை யுண்டாக்கமாட்டோம். வைத்தியர்கள், சிறந்த வைத்தியன் நீயேன்று கேட்கப்படுகிறபடியால், நினது மருந்தால் எமது புத்திரர்களை நலமுறச் செய்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இங்கீசு 5.

हवी॑मभिर्व॑ते यो हवि॒र्भ॒स्तो॒मेभी॒रुदं दि॑षीय ।

ऋदू॒दरः सुह॒वो मा॒नो अ॒स्यै व॒भ्रुः सुशिप्रो॑ रीरधन्मनायै॑ ॥ ५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ய : = யாதொரு உருத்திர பரமேசரன், - ஹவிர்஭ி : = அவிகளோடு கூடி - ஹவீமஸி : = அழைத்தற்குரிய துதிகளால், - ஹவதே = அழைக்கப் பெறுகின்றனன்னே, - (த்) ருந் = அவ் வருத்திரனுக்குச் செய்யும், - ஸ்தோமேஸி : = தோத்திரங்களால், - அவதிஷிய = முனிவைப் போக்குகின்றேம். - ஋दू॒दरः = சிறிய வயிற்றையுடையவனும், - ஸுहவ : = இனிது அழைக்கத்தக்கோனும், - வ॒भ्रुः = அனைத்தையும் வலியுறுத்துகின்றவனும், - ஸுशிப்ர : = அழகிய முகத்தை யுடைய வனுமாகிய அவ் வருத்திரன், - ந : = எமது, - அ॒स्यै+मनायै = இப் புத்தியை, மாரீர஧त् = கெடுக்காதவனுகுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

தேவ வுணவுடன், தோத்திரங்களால் அழைத்தற்குரிய உருத்திரபரமேசரனை, இனிய தோத்திரங்களால் சாந்தப்படுத்துகின்றேம். சிறியவயிற்றையும், அழகிய முகத்தையும் உடைய அவன், இத்தகைய எனது புத்தியைக் கேடுக்கற்க என்பதாம்.

ஸ்தु ருத்திரங்கள்

இருக்க 6.

உந்மா மமந்஦ வृஷभோ மருத்வான् த்வக்ஷीயஸா வயसா நா஧மானம் ।

ஷृஷ்ணவ ச்஛ாயாமரபா அशீயா விவாசேய ரூத்ஸு ஸும்ம ॥ ६ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) வृஷभः = விரும்பியவற்றை யளிக்கின்றவனும்,— மருத்வான் = மருத்துக்களென்னும் புத்திரர்ந்தூடன் கூடியவனுமாகிய உருத்திர பரமேசரன், நா஧மான+மா = வேண்டுகின்ற என்னை,— த்வக்ஷீயஸா = இனிமையாகிய (நல்ல) வயஸா = அன்னத்தால் (உணவுப் பொருள்களால்)— உது+மமந்஦ = மிகக் களிப்படைவித் தருள்வாடுக. (மற்றும்)— ஷृஷ்ண = வெயிற்பட்டவன்— சாயா இவ = நிழலை யடைவதுபோல்,— ரூத்ஸு = உருத்திர பரமேசரனுடைய,— ஸும் = இன் பத்தை,— அரபா: = அடையாதவாடுகிய யான்,— அஶீய = அதை, அடைவதன் பொருட்டும்,— ஆ விவசேயம் = பணிசெய்கின்றேன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

வேண்டியவற்றை யளித்தருளும் உருத்திரபரமேசரன், நல்ல புணவுப் போர்களினாக் கோடுத்து என்னைக் களிப்பறக்கேய்தருள்வாடுக. உருத்திரனது இன்பத்தை யடையாதவாடுகிய யான், அதை யடைவதற்குப் பணி கேய்து கிடக்கின்றேன் என்பதாம்.

இருக்க 7.

க १ स्यते^१ रुद्र मृत्याकुर्हस्तो यो अस्ति भेषजो जल॑षः ।

अपभर्ता रपसो दैव्यस्याभीनुमा^२ वृषभ चक्षमीथाः ॥ ७ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (ஹ) ரூத்! = உருத்திர பரமேசர!— தே = உனது,— மृத்யாகு: = இன் பையளிப்பதாய்,— ஸ்ய: = இருக்கும்,— ஹஸ: = திருக்கரமானது,— க = எங்கே? பையளிப்பதாய்,— ஸ்ய: = இருக்கும்,— ஹஸ: = திருக்கரம்,— ஭ேஷஜ: = மருந்தைச் செய்கின்றதும், ய; = யாதொரு,— ஹஸ: = திருக்கரம்,— ஜல॑ஷः = மருந்தைச் செய்கின்றதன் ஜலாஷ: = இன்பை யளிக்கின்றதுமாமோ,— அஸ்தி = அக் கை இருக்கின்றதன் ஜலாஷ: = இன்பை யளிக்கின்றதுமாமோ,— வृஷभ! = வேண்டியவற்றை கே, அதனால், என்னைப் பாதுகாப்பாயாக.— வृஷभ! = வேண்டியவற்றை கே, அதனால், என்னைப் பாதுகாப்பாயாக.— ரபஸ: = பாயளிப்போய்! நீ— ஦ைவ्यस्य = தெய்வத்தின் சம்பந்தமாய் வரும்,— ரபஸ: = பாயளிப்போய்! நீ— மா = எனது பிழைகளை,— சு = விரைவத்தை,— அபभர्ता = நீக்குவோடுகி,— மா = எனது பிழைகளை,— சு = விரைவில்,— அமி சக்ஷமीதா: பொறுத்தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசர ! அனைவருக்கும் இன்பை யளித்தருளும், உனது திருக்கரத்தால் என்னெப் பாதுகாத்தருள்வாயாக. மற்றும், எனது பாவத்தைப் போக்கி, எனது பிழைகளையும் பொறுத்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 8.

प्र बृभ्रवे॑ वृषभाय॒श्वितीचे॑ महोमही॑ सुषु॒तिमी॑रयासि॑ ।

नमस्या॑ कल्मली॒किनं॒ नमो॒भिर्गृणी॒मसि॑ त्वेषं॑ सूदस्य॑ नाम॑ ॥८॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) வற்வே = உலகைப் பரிபாலிப்போனும், அல்லது, பொன்னிறமுடையோனும்,— வृषभாய = விரும்பியவற்றை யளிப்போனும், அல்லது, இடபம் போல் வலிய செய்க்கையை யுடையோனும்,— ஶ்விதீचே = காப்பூர நிறமுடையோனமாகிய உருத்திரபரமேசரன்பொருட்டு,— மஹ : = பெரிதினும்,— மஹீ : = பெரிதும்,— ஸுஷுதி : = அழகியதுமாகிய துதியை,— பிர இரயாஸி : = இனிது சொல்லுகின்றேன். துதியாள ! நீயும்,— கல்மலீகின் : = இருளையகற்றுதற்குரிய வொளியை யுடைய உருத்திரனை,— நமோभி : = வணக்கங்களால், அல்லது, அவிகளால், நமஸ்ய = ஆராதிப்பாயாக. (யாழும்)—ஸूத்ஸு = உருத்திரபரமேசரனது,— த்வேष = கீர்த்திமலீந்த,— நாம = திருநாமத்தை, ஗ூணிமஸி = கூறுகின்றேம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உலகைனத்தையும் பரிபாலிப்போனும், வேண்டியவற்றை யளித்தருள்வோனும், மிக்க வேண்மை நிறமுடையோனுமாகிய உருத்திரபரமேசரனை, அழகிய நற்றுதிகளாற்றுதிக்கின்றேம். அவனுடைய திருநாமத்தையுஞ் சோல்லுகின்றேம். துதிப்போய ! நீயும், வணக்கத்தால், அல்லது, தேவவுணவால், அவ்வருத்திரனையே ஆராதிப்பாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 9.

स्थिरेभिरङ्गैः पुरुरूप॑ उग्रो॑ बृभुः॑ शुक्रेभि॑ः पिपिशे॑ हि॑र॑ण्यैः॑ ।

इशानादस्य॑ भुव॑नस्य॑ भूरे॑नवा॑ उयो॑षद्वद्सु॑र्य॑म्॑ ॥९॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஸ்஥ிரே�ி : = வண்மையையுடைய,— அङ्गै : = அவயவங்களுடன் கூடிய வனும்,— புருரூப : = பல்வகை வடிவங்களை யுடையவனும்,— உग्र : = பேரூளி

ஜீங்கு ருத்திரங்கள்

யை யடையவனும்,— அஸுः = பரிபாலிப்பவனுமாகிய உருத்திர பரமேசரன்,
ஶுக்ரே = அழகுமலீந்த,— ஹிரண்யை = பொன் அணிகளால்,— பிபிஶே = இனிது
விளங்குகின்றன.— அस முவனஸ்ய = இவ் வுலகை,— மூரே = பரிபாலிக்கின்ற,
இஶாநாத் ஸ்ராத் = பரமேசரனுகிய அவ் வருத்திரனினின்ற,— அஸுர் = அவனது
பேராற்றலானது,— ந வை உயோஷத் = வேறுகாது. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

எல்லாம் வல்ல உருத்திர பரமேசரனுடைய பேராற்றலே, ஏனைய ஆற்றல்
களுமாம் என்க. சத்தியானது சத்தனைத் தவிர்த்து வேறுகாது எனினும்
அழையும் என்பதாம்.

இஞ்சு 10.

அஹ்நிவி஭ஷி ஸாய்கானி ஧ந்வாहिநிஷ்கं யजत் விஶ்ரूபम् ।
அஹ்நி஦ं दயसे விஶ்மभவं நவா ஓஜியो ரुद் त्वदस्ति ॥ १० ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ரூத்! = உருத்திரபரமேசர! நி,— அஹ்ந் = தாங்க, உரியோ
கைவேபிருந்து,— ஸாய்கானி = அம்புகளையும்,— ஧ந்வ வில்லையும்,— வி஭ஷி =
தாங்குகின்றன. (அவ்வாறே),— அஹ்ந் = தக்கோனியிருந்தே,— யஜத் =
போற்றத்தக்கதும்,— நிஷ்க = மங்களகரமுமாகிய,— விஶ்ரूப = பல்
வகை வடிவைத் தாங்குகின்றன. (அங்கனமே),— அஹ்ந் = உரியவனங்கவே
யிருந்து,— அஃவு = பெரிய,— இ஦் விஶ்வ = இவ் விருவகை யுலகையும்,— ஦யஸே =
பாதுகாக்கின்றன.— த்வத் = உள்ளத் தவிர்த்து,— ஓஜிய: = வல்லவன்,— நவை
அஸ்தி = ஒருவனும் இலன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசர! நி, எல்லாஞ் செய்வதற்கு உரியோதலின், உல
கனைத்தையும் அடக்கி ஆளுகின்றன. உளையன்றி ஒருவரும் வல்லுநர்
இலர். ஆதலின் நீயே முத்தோழிழ்குரியான் என்பதாம்.

இஞ்சு 11.

स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगं न भीमसुपहुलुमुग्रम् ।
मूळा जरित्रे रुद्र स्तवानोन्यं ते अस्मन्निवृपन्तु सेनाः ॥ ११ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (ஹே ஸ்தோத: = துதிப்போய்! நீயும்),— ஗ர்தஸद = சரங்கத்தில் வாழு
கின்றதும்,— யுவான = கட்டிள்ளையையது மாகிய,— மூர் ந = சிங்கத்தைப்

போன்று,—ஸீம் = பயங்கரமானவனும்,—உபஹஸ் = பகைவரைக் கொல்லுகின்ற வனும்,—ஶ्रுத் = கீர்த்தியடையவனும்,—உய் = உக்கிரத்தை யடையவனுமாகிய,ஏந் = உருத்திர பரமேசரனை,—ஸ்துहி = துதிப்பாயாக.—ஏந்! = உருத்திர பரமேசர! நீ,—ஸ்தவாஃ = எம்மாற் போற்றப்பெற்றவனு யிருந்து,—ஜரிதே = துதிக்கும் எனக்கு,—ஸ்த = சுகத்தைக் கொடுத்தருள்வாயாக.—தே = உனது,ஸ்தா = சைண்யங்கள்,—அஸ்த = எம்மினின்றும்,—அந்ய் = வேறுகியவனை,நிவபந்து = கொல்லுவன வாகுக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சிங்கம் போன்ற பயங்கரமுடையவனும், பகைவரைக் கொல்லுகின்ற வனு மாகிய உருத்திர பரமேசரனை, துதியாள! நீயும் துதிப்பாயாக. உருத்திர பரமேசர! நீ, எம்மாற் றதிக்கப்பேற்று, எமக்குக் களிப்படைவித் தருள்வாயாக. நீனது சேனையானது, என்னில் வேறுயவனை யழிப்பதாகுக என்பதாம்.

இருக்கு 12.

குமாரश්ରிதிப்தரं வந்஦மாநं பிதி நானாம ருத்ரோபயந்தஸ् ।

஭ூரேர்தார ஸ்தப்திநி ஗ூணிஷே ஸ்துதஸ்தவ மேஷஜா ராஸ்யஸ்மே ॥ १२ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ஏந்! = உருத்திர பரமேசர!—வந்஦மாந் = வாழ்த்துகின்ற, பிதர் = பிதாவை,—குமார: சித் = குமாரன் அடைவது போன்றே,—உபயந்த = என் பால் வருகின்ற, —த்வ = உன்னை.— பிதிநாம = வணங்குகின்றேன். (மற்றும்), ஭ூரே = மிகுதியாக,—நார = தனத்தைக் கொடுக்கின்றவனும்,—ஸ்தப்தி = நல் லாரைப் பாதுகாக்கின்றவனு மாகிய வன்னை,—஗ூணிஷே = துதிக்கின்றேன். ஸ்துத: த்வ = துதிக்கப்பெற்ற நீ,—அஸ்மே = எனக்கு,—மேஷஜா = மருந்துகளை, ராஸி = அரித்தருள்வாயாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

நீ, நிறைந்த ஶூய்னையடையவனுகுதி; என்று வாழ்த்தும் தந்தையை, மகன் இனிது அடைவது போன்று, என்னிடம் அன்போடு எழுந்தருளும் உருத்திர பரமேசர! உன்னைப் பலவாறுகத் துதிக்கின்றேன். எனக்கு மருந்து முதலியவைகளை யருள்கேய்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 13.

யாவோ மேஷஜா மருத: ஶுचீநி யா ஶந்தமா வृஷணो யா மயோभु ।

யாநி மருரவுணிதா பிதாநஸ்தாஶ் ச யோஶ்ர ருத்ரஸ்ய வ_கஸ்ம ॥ १३ ॥

ஜாங்கு ரூத்திரங்கள்

பதவரை.

(இ-ள்.) ஹ மஸ்த: = மருத்துக்களே! — வ්‍யஷ: ! = வேண்டியவற்றை அளிப்போர்கள்! — வ: = உங்களிடத்து, — யா = எவைகள், — சுந்தமான வைகளும், — ஶாஂதமா = பெருங்களிப்பைக் கொடுக்கின்றவைகளும், — ஸயோமு = இன் பத்தை யுண்டாக்குதற் குரியவைகளும், — ந: = எம்மைப், — பிதா ஸ்த: = பரிபா ஷீக்கின்ற மந்திரங்களும், — அவුணித = உங்களை மறைத்து நிற்பவைகளுமாயுள்ள, யானி ஭ேஷஜா: = மருந்துகளுண்டோ? — தா = அவைகளையும், — ரூத்திர யை விரும்புகின்றனன். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரனுடைய பத்திரர்களான மருத்துக்களிடத்திலுள்ள, எனக்கு ஆரோக்கிய காரணங்களான மருந்துகளையும் விரும்புகின்றேன். உருத்திர பரமேசரன், எனது பிணிகளை அடக்கவேண்டும், நிக்கவேண்டும் என்பதையும் யான் விரும்புகின்றேன் என்பதாம்.

இநுக்கு 14.

பரிணோ ஹேதி ரூத்திர வுஜ்யா: பரித்வேஸ்ய ரூம்திமீஹீாத् ।

அவஸ்஥ிரா ம^धவஸ்வஸ்தநுஷ்வ மீடுஸ்தோகாய தன்யாய ஸுல ॥ १४ ॥

பதவரை.

(இ-ள்.) ரூத்திர பரமேசரனுடைய.— ஹேதி: = ஆபுதங்கள், ந: = எம்மை, — பரிவுஜ்யா: = விட்டு விடுவனவாகுக.— த்வேஸ்ய = பிரகாசமாகிய உருத்திரனுடைய,— மஹி = பெரிய,— டு: மதிஃ = துன்பத்தைக் கொடுக்கும் நிக் கிரக புத்தியானது,— அவாத் = எம்மைத் தவிர்த்து புறம்பே செல்லுக.— ஹே சீடு! = விரும்பியவைகளைப் பொழிவோய்! (உன்னுடைய)— ஸ்஥ிரா = உறுதி யான அம்புகளை,— ஸ்வ வக்ஷா: = தேவ வுணவையுடைய வேள்வித் தலைவர்களை (அவ் முன்னிட்டு,— அவ தனுஷ் = நானேற்றாதனவாகச் செய்வாயாக.— ஸ்தோகாய = (அவ் வாறே எமது) புத்திரனுக்கும்,— தன்யாய = பெளத்திரானுக்கும்,— ஸுல = நலஞ் செய்தருள்வாயாக.

எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசர! உனது, வில் முதலான ஆபுதங்களை எங்களிடத்துச் சேலுத்தாதருள்வாயாக. வேள்வித் தலைவர்களிடத்தும் அப் பாணங்களை விடா க்கருள்வாயாக. எமது புத்திர பேளத்திரர்கடகும் இன்பை யளித்தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 15.

எவா வீநோ வृஷभ செகிதான् யथா ஦ேவ_ ந ஹ்ணி_ ரே ந ஹ்ஸி_ ।

हवनश्रुत्वा रुद्रेहवोधि वृहद्वैदेम विदेशुवीराः ॥ १५ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) வீநோ! = உலகைப் பாதுகாப்போய்! அல்லது, பொன்னிறத் தோய்! — வृஷभ! = வேண்டியவற்றைப் பொழிவோய்! — செகிதான்! = அனைத் தைய முணர்வோய்! — ஦ேவ! — பிரகாச முட்டயோய்! — ரூத்! = உருத்திரபரமே சூரி! நி — யதா ந ஹ்ணி_ ரே = எவ்வாறு முனிவுருதிருப்பையோ, — ந ஹ்ஸி = மற்றும், துன்புறுத்தமாட்டாயோ, — ஏவ = அவ்வாறு, — (ஹ ரூத்!) ஹவனஶ்ரு = யாம் அழைப்பதைக் கேட்போன்றிருந்து, இஹ = எண்டு, — ந: = எங்கட்கு, — வோধி = அறிவுறுத் தருள்வாயாக. வி஦தே = வேள்வியில், — சுவீரா: = நற்புத்திரர்களை அறிவுறுத் தருள்வாயாக. வி஦தே = வேள்வியில், — சுவீரா: = நற்புத்திரர்களை யுடையவர்களாய், — வृஹத் = மகத்தாகிய நினது துதியை, — வடை = சொல்லுகின்றேம். எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திரபரமேசர! நி, எவ்வாற்றால், முனிவுருது களிப்புறவையோ, அவ்வாற்றை எங்கட்கு உபதேசித்தருள்வாயாக. வேள்வியில் உன்னை இனிது துதிக்கின்றேம் என்பதாம்.

முன்றுவது வருக்கம் இரண்டாம் மண்டலம்
ஒன்பதாம் அனுவாகம் முற்றிற்று
முன்றுவது உருத்திரம் முடிந்தது.

ஜந்தாம் அஞ்டகம்

மண்டலம்—7. வருக்கம்—13. சுக்தம்—46-ல்

இருக்கு 1.

இ_மா ருद்ர_ ஸ்஥ிர_ध_ந_வ_ன_ ஗_ர_ : க்ஷ_ப्र_வ_ ஦_வ_அ_ய_ ஸ்வ_஧_ா_வ_ ।

அ_ஸ_ா_ஹ_ா_ய_ ஸ_ஹ_ம_ா_ந_ா_ய_ வ_ே_ஷ_ஸ_ த_ி_ம_ா_ய_ா_ய_ ம_ர_த_ா_ ஶ_ஷ_ா_த_ு_ ந_ : ॥ १ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (ஹ ஸ்தோதர:) = (துதிப்போர்களே! நீவீர) — ஸ்஥ிர_ধ_ந_வ_ன_ = உறுதி யாகிய ஜில்லை யுடையோனும் — க்ஷ_ப்ர_வ_ = ஷிரவிற் செல்லும் பாணத்தை

இருக்கு 3.

யா ते दिव्युदवृसृष्टा दिवस्परि क्षमयाचरति परि सा वृणकु नः ।

सहस्रं ते खपिवात् भेषजामानस्तोकेषु तनयेषु रीरिषः ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) (ஹே ரூங் !) = (உருத்திர பரமேசர !)—தே = உனது சம்பந்தமாய், ஦ிவஸ்பரி = வாணிலிருந்து,—அவஸ்தா = வீழ்த்தப்பட்டதாய்,—க்ஷமயா = மன்னுடன் கூடி,—சரதி = இருக்கின்ற,—யா ஦ிவுத் = யாதொரு இடியுண்டோ,—சா = அது, நः = எங்களோ,—பரிவுணகு = நீக்கிவிடுவதாகுக. (மற்றும்)—खपिवात्! = இனிது போற்றத்தக்கோய்!—தே = உனது,—सहस्रं = ஆயிரக்கணக்கான,—भेषजा = மருந்துகளோ,—நः = எமக்கு அளித்தருள்வாயாக.—तोकेषु = (எமது) புத்திரர்களிடத்தும்,—तनयेषु = பெளத்திரர்களிடத்தும்,—रीरिषः = துன்பத்தைச் செய்யாதருள்வாயாக. எ-று.

காயணபாடியக் கருத்து.

மின்னல் ஏடிலாகிய உருத்திர பரமேசர ! உனது சம்பந்தமாய் வாணி லிருந்து விழுகின்ற இடியானது எம்பாற் படாது அகலுக. நினது மருந்துவகை களை எமக் களித்தருள்வாயாக. எமது புத்திர பேளத்திரர்களைத் துன்புறுத்தா தருள்வாயாக என்பதாம்.

இருக்கு 4.

मा नो वधी रुद्र मापरादा माते भूमप्रसितौ हीक्षितस्य ।

आनो भज बहिर्षि जीवशंसे यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ரூங ! = உருத்திர பரமேசர !—நः = எம்மை,—मा वधीः = துன்புறுத்தாதருள்வாயாக,—मा परादा : = மற்றும், சுறைவு படுத்தாதே.(மற்றும்)हीक्षितस्य = முனிவற்ற, —தே = உனது,—प्रसितौ = வலியகட்டுப்பாட்டில்,—मा भूम = யாம் சிக்கிக்கொள்ளாதவ ராவோமாக. (மற்றும்)—जीवशंसे = சீவர்களாற் போற்றுகின்ற,—बहिर्षि = வேள்வியில்,—நः = எம்மை,—आभज = (நின்னை) வழிபடுவோராகச் செய்தருள்வாயாக.—यूयं = உருத்திரன் முதலான தேவர் களே ! நீவீர்,—நः = எங்களோ,—स्वस्तिभिः = மங்களத்துடன்,—सदा पात = எப்பேச தும் பாதுகாத்தருள்வீர்களாக. எ-று.

'சாயணபாடியக் கருத்து.

உருத்திர பரமேசர ! நீ, எம்மைத் துன்புறுத்தாதருள்வாயாக. இழிவு படுத் தாமலும் அருள்வாயாக, மற்றும், உனது பந்தத்துள், யாம் கட்டுப்படாதவர்களா வோமாக. போற்றிய வேள்வியில், எம்மை வழிபாடுடையவர்களாகச் செய் தருள்வாயாக. எப்போதும் எங்களை மங்களமாய்ப் பரிபாலித்தருள்வாயாக. என்பதாம்.

ஜெந்தாம் அஷ்டகம் பதின்மூன்றும் வருக்கம்
முற்றும்.

நான்காவது உருத்திரம் முடிந்தது.

அஷ்டகம்—5. வருக்கம்—18. சூக்தம்—7-ல்

இருக்க 1.

ஸோமாருदா ஧ாரயேथாமஸுர్^१ பிரவாமிஷ்யோரமஶுந்து ।

देमैदमे सप्तरला दधाना शं नो भूतं द्विपदेशं चतुष्पदे ॥ १ ॥

பத்துறை.

(இ-ள்.) ஹே ஸோமாருदா! = சோமமே! உருத்திரனே! நீவிர்.—அஸுர் = அசர்க ஞாடைய வன்மையை,— ஧ாரயேಥா = எங்களிடத்து இருக்கச் செய்வீர்களாக. ஦மே+டமே = எமது மனைக எனைத்திலும் உள்ள,— இஷய: = வேள்விகள்,— வா = உங்க ஸிருவரையும்,— அர் = பரந்து,— பிரமஶுந்து = இனிது சூழ்ந்து கொள்ளுவன வாசுக.— ஸப்ரலா ஦धானா = எழுவகை இரத்தினங்களை யணிந்துள்ள நீங்களிருவரும், ந: = எங்கட்கு,— ஶ: = ககத்தை,— ஭ூத் = உண்டாக்குபவர்க எாசுக.— ஦ிபடே = எமது புத்திரர் முதலானேரிடத்தும்,— சதுஷ்படே = பச முதலியவைகளிடத்தும், ஶ ஭ூத் = சுகத்தை யுண்டாக்குபவர்க எாவீர்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோமன், உருத்திர பரமேசரன் இருவரும், எங்கட்கு அசர்கஞாடைய ஆற்றல் போன்ற ஆற்றலைக் கோடுப்பார்களாக. மற்றும், எமது வீகேளிற் செய் யப்படும் வேள்விகள் அவ் விருவருக்கும் நிறைவனவாசுக. பலவகை இரத்தினங்களை யணிந்துள்ள அவர்கள் எமது புத்திரர் முதலானேருக்கும், பச முதலியவைகளுக்கும் இன்பத்தைக் கோடுப்பார்களாக என்பதாம்.

இருக்கு வேதத்திலுள்ள

இருக்கு 2.

ஸோமாருந்து விவுத்து விஷுசீமமீவா யா நோ ஗யமாவிவேஶ !

அரே வாஷே஥ாஂ நிர்க்குதித் பராசைரஸ்மே மந்த्रா ஸௌஶ்ரவஸானி ஸந்து ॥ २ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ஸோமாருந்து ! = சோமன், உருத்திரன் என்பவர்களே ! நீவிர், ந : = எமது, — ஗ய = வீட்டை, அல்லது, வீட்டிலுள்ள மக்களை,— யா அமீவா = யாதொரு பிணியானது,— விஷுசீ = முழுதும் வந்து,— ஆவிவேஶ = அடைகின் ரதோ,— வி வுத்து = அதை, நீக்குவீர்களாக.— நிர்க்குதி = வறுமையை,— பராசை : = ரதோ, — வி வுத்து = அதை, நீக்குவீர்களாக.— நிர்க்குதி = வறுமையை, — பராசை : = ரதோ, — வி வுத்து = அதை, நீக்குவீர்களால்,— அரே = தூரத்தில்,— வாஷே஥ாஂ = வறுமையை நீக்குவீர்களீக்கும் வகைகளால்,— அரே = தூரத்தில்,— வாஷே஥ாஂ = வறுமையை நீக்குவீர்களாக.— அஸ்மே = எங்கட்டு, — மந்த்ரா = மங்களமான,— ஸௌஶ்ரவஸானி = உணவுப்பொருள்களும் கீர்த்திகளும்,— ஸந்து = உண்டாகுக. ஏ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோமன், உருத்திரன் என்னும் தேவர்களே ! நீவிர், எங்கள் வீட்டிலுள்ள சோமன், உருத்திரன் என்னும் தேவர்களே ! நீவிர், எங்கள் வீட்டிலுள்ள மக்கட்குப் பிணியிலாது செய்தருள்வீர்களாக. தூரத்திரத்தைத் தூரத்தில் நீக்கு மக்கட்குப் பிணியிலாது செய்தருள்வீர்களாக. எங்கட்கு மங்களமான உணவுப் போருளையும் கீர்த்தியையும் வீர்களாக. எங்பதாம்.

இருக்கு 3.

ஸோமாருந்து யுவமேதாந்யஸ்மே விஶ்வதநூஷு மேஷஜானி ஧த்தம் ।

அவ்யதம் முஞ்சுத் யந்தோ அஸ்தி தநூஷு வங்குதமேனோ அஸ்த ॥ ३ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ஸோமாருந்து ! = சோமன் உருத்திரன் என்பவர்காள் !— யுவ = நீவிர்,— விஶ்வா எதானி மேஷஜானி = வெளிப்படையான இம் மருந்துக ளைனத்தையும், ந : = மற் அஸ்மே = எமது,— தநூஷு = உடம்புகளில்,— ஧த்தம் = ஏறச்செய்வீர்களாக.— ந : = மற் றும், எமது,— தநூஷு = உடம்புகளில்,— கூதம் = எம்மாற் செய்யப்பட்ட,— யது என : அஸ்தி = யாதொரு பாவம் உண்டோ, அதையும்,— வங்கு = பந்தத்தையும், அஸ்த = போக்குவீர்களாக. (அதாவது)— அஸ்த = எம்மிலிருந்து,— முஞ்சுத் = நீக்கிவிதுவீர்களாக். ஏ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோமன். உருத்திரன் என்பவர்காள் ! நீவிர், எமது உடம்பிற்குள் மருந்து களைப் புகட்டுவீர்களாக. எம்மாற் செய்யப்பட்ட பாவங்களையும், பந்தங்களையும் குறைத்தும், நீக்கியும் விடுவிப்பீர்களாக என்பதாம்.

இருக்கு 4.

तिग्मायुधौ तिग्महेती सुशेवौ सोमारुद्राविह सुमृङतं नः ।

प्रनोसुञ्चतं वरुणस्यपाशाद्वोपायतं नः सुमनस्यमाना ॥ ४ ॥

பதவுரை.

(இ-ள்.) ஹே ஸோமாருட்டை ! = சோம, உருத்திரர்களே ! நீவீர்,-தி஗்மாயு஧ை = கூர்மையானவில்லையுடையவர்களும்,— தி஗்மஹேதீ = கூரிய பாணத்தை யுடையவர்களும்,
ஸுஶேவை = நன்கு சுகத்தைக் கொடுக்கின்றவர்களும்,— ஸுமனஸ்யமானா = நல்ல மனத்தை யுடையவர்களும், அல்லது, துதிக்கப்பெற்றவர்களும், அல்லது, துதியை விரும்புகின்றவர்களுமாயிருந்து,— இह = இல்லவகில்,— நः = எங்களை,— ஸு = நன்கு,— ஸுங்கத் = இன்புறச் செய்வீர்களாக.— நः = மற்றும், எங்களை,— வருணஸ்யபாஶத் = வருணபாசத்திலிருந்து,— பிரஸுஞ்சத் = விடுவிப்பீர்களாக.— நः = மற்றும், எங்களை,— ஗ோபாயத் ஆபத்தினின்றும் பாதுகாப்பீர்களாக. எ-று.

சாயணபாடியக் கருத்து.

சோம, உருத்திரர்களே ! நீவீர், கூரிய வில்லையும் அம்பையு முடையவர்களும், நன் மனத்தவர்களுமாயிருந்து, எமக்குச் சுகத்தைச் செய்வீர்களாக. ஆபத்துக்களிலிருந்தும் எம்மைப் பாதுகாத்தருள்வீர்களாக என்பதாம்.

ஜெந்தாம் அஷ்டகத்தில் 18-ம் வருக்கம்
நான்காம் மந்திரம் முற்றும்.

இருக்கு வேதத்திலுள்ள ஜெந்து உருத்திரங்களும் அதன் உரையும் முடிந்தன.

உருத்திர பரமேசராய நமஃ.

குப்ரமண்மோம்.